

**Florin GALIȘ**

## *Seducție prin graiul tăcerii*

Seducătoare invitație în/la/spre universalitate, astfel aș denumi spectacolele semnate de Dan Puric. Fie că este vorba de *Pantomimia*, de *Toujours l'amour* sau de cel mai recent, *Costumele*, montat la Teatrul „Nottara”, văzându-le, am avut întotdeauna acel sentiment, mai puternic decât orice măiastră iluzie, al unei incursiuni într-un fel de enciclopedie. Fiecare definiție este construită atent spre a se deschide cu generozitate interpretării, oferindu-și paleta de semnificații și profundul conținut celui doritor să se inițieze. În clipa întâlnirii cu celălalt, cifrul atins se deschide cu bucuria celui care se dăruie pe sine spre cunoașterea și iluminarea aproapelui.

Definițiile asupra cărora se oprește Dan Puric sunt întotdeauna concepte *in nuce*, chintesente înfățișate cu rafinement, aidoma celor dintâi poeme medievale, iar ceremonialul inițierii se petrece sobru și impecabil, cu stăpânire de sine și fără a se sluji de cuvinte. Prin pantomimă, regizorul *Costumelor* descoperă dincolo de limbajul articulat, ar fi mai bine să spun *ne descoperă*, limbaje arhaice a căror desăvârșire se naște din lipsa oricărei retorici, emfaze și, mai ales, a oricărei redundanțe.

Sintaxa acestui demers este extrem de

Teatrul „Nottara” – *Costumele!...* Scenariul și regia: Dan Puric. Scenografia: Irina Solomon și Dragoș Buhagiar. Ilustrația muzicală: Gaby Petrescu. În distribuție: Carmen Ungureanu, Adrian Horobeț, Mihai Răzuș, Ileana Olteanu, Gabriel Spahiu, Richard Bovnoczki, Dragoș Huluba, Duiu Onofrei, Silviu Biriș, Oxana Moravec, Dana Cavaleru, Andrei Vasluianu, Ion Parea, Adriana Butoi, Violeta Totir, Ana-Maria Moldovan, Ioana Visalon-Lupașcu, Lăcrămioara Szlancu, Cristina Șerban-Ionda. Data premierei: 28 martie 1999.

simplă. Categoriile ei fundamentale sunt: chipul, mâinile, pașii, veșmintele însele, lumina ce le dă viață, cromatica și, de ce nu, tăcerile lor.

Însoțite de o adevărată enciclopedie muzicală, acestea vorbesc direct, esențial și cu eficacitate unui public căruia bunăvoința i-a fost deja captată, sensibila complicitate câștigată.

Costumele – umbre de care nu ne dezlipim spre a le putea privi asemeni propriei umbre fizice, decât atunci când rolul zilnic al fiecăruia dintre noi se încheie, iar masca se întoarce în chip – sunt așadar, în spectacolul de la „Nottara”, definițiile enciclopedice menite a fi pătrunse. Cum? Străbătându-le ludic existența și ascultându-le cum „se povestesc”. Descoperi că în ele zace o nebănuită viață: a lor rămasă nouă străină, prinși cum suntem în relațiile noastre de personaje să (ne) improvizăm neîncetat viața.

Costumele din spectacol și-au avut de-a lungul timpului rolul lor în diferite teatre din țară. Dan Puric le-a adunat cu/din dorința de a le (re)însufleți, înnobilându-le să se joace pe sine într-un spectacol anume conceput pentru ele și dedicat lor. Costume elisabetane, felurite uniforme, haine demodate, cu trimitere directă la o anume epocă și o anume sferă

culturală; creații vestimentare de-bordând prin fantezie, protagoniste ale unor prezentări de modă din vremurile noastre (secvență în care apare ca evident racordul, ca stil și mesaj, cu filmul *Pret à porter* al lui Robert Altman), strălucitoare sau ponosite, ele evoluează pe scenă mișcându-se grațios, cadentat, stereotip, dansând step, șchiopătând, alunecând sau împleticindu-se chiar. Trebuie remarcate acuratețea, inventivitatea și precizia mișcării scenice care, și de această dată, sunt atribute incontestabile ale montării. Într-un segment de timp a cărui curgere nu o mai percepi, structurate într-o suită de secvențe lucrate cu migală, sunt radiografiate grav și ironic trăirile, sentimentele, vocile lăuntrice, râsul și plânsul, verva și spaima ferecate în viața costumelor. Toate aceste elemente sunt înfățișate de regizor în mod explicit, în echilibru compozițional și cromatic. Scenografiei esențializate, pe care o semnează Irina Solomon și Dragoș Buhagiar, i se adaugă ochiul de plastician exigent al regizorului, astfel că împreună ele creează un adevărat miraj imagistic susținut performant de trupa de tineri actori al căror însumat efort artistic plăsmuiește bucurie.



Scenă din „Costumele“